

MINA ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ-ΒΑΛΥΡΑΚΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙ FERRARI, ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΑ CAVALLI KAI ΠΕΤΙΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΡΩΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΕΙ ΕΝΑΝ ΚΑΠΟΥΤΣΙΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΑΘΗ ΠΑΠΟΥΛΙΑ

Σε πλικία γύρω στα 12-13, στην
μονοκατοικία του Χολαργού τότε που πολλά
κορίτσια εξακολουθούν να πάζουν ακόμα
με κούκλες, αρχίζει να zωγραφίζει με
κάρβουνο και λόδι. Σε αυτό την επηρέαζε
καθοριστικά μια μεγαλύτερη φίλη της που
είναι βιολίστρια και συγχρόνως φοιτά στην
Σχολή «Βακαλό», η Ακριβή Βρυών -
Παπαστάμου.

Την παρακολουθεί να δουλεύει και κάνει
μαζί της τα πρώτα βήματα στον καμβά. Τότε
zωγραφίζουν νεκρές φύσεις. Πηγαίνει στο
Αρσάκειο του Ψυχικού και στην Α'
Γυμνασίου η καθηγήτριά της κυρία
Κακριμάνη διακρίνει το ταλέντο της και την
ενθαρρύνει να ακολουθήσει αυτόν τον
δρόμο. Μόνο που τελειώνοντας την τάξη η
καθηγήτρια πεθαίνει κι αυτό της στοιχίζει
συναισθηματικά.

Από την άλλη, δεν έχει κανένα οικογενειακό
πρόβλημα - ο πατέρας της πετυχημένος
επικειρυματίας και η μητέρα μαθηματικός. Η
πολύ δεμένη και ισορροπημένη οικογένεια
είναι το καλύτερο περιβάλλον. Οι γονείς της
της δίνουν αέρα και την ενθαρρύνουν όταν
τους δηλώνει ότι θέλει να σπουδάσει Καλές
Τέχνες και Αρχιτεκτονική. Φαίνεται πώς
υπάρχει «μικρόβιο», γιατί κι ο μικρότερος
αδελφός της, Θανάσης, γίνεται αρχιτέκτων
και αποκτούν κοινό χώρο εργασίας, ένα loft,
αφού σήμερα το γραφείο του και το
εργαστήριό της είναι μαζί στο ίδιο κτήριο.
Έχοντας δώσει εξετάσεις στο Πολυτεχνείο
περιμένει την ανακοίνωση των
αποτελεσμάτων στα σκαλάκια της σχολής. Ο
Αρβανιτόπουλος, επικεφαλής της

Διεύθυνσης, ανακοινώνει τα 50 άτομα που
εισάγονται. Αρχίζει την ανάγνωση των
ονομάτων και ακούει 5ο κατά σειρά το δικό
της και χωρίς καν να το συνειδητοποιήσει
Ξεσπά σε κλάματα. Στο ίδιο σημείο, στα
σκαλάκια της πρυτανείας, θα ξαναβάλει τα
κλάματα, αλλά αυτή τη φορά από φόβο. Στο
χώρο με τα πορτρέτα, που κάπκε μετέπειτα
σε μια διαδήλωση αναρχικών, τους εξετάζει
ο φοβερός και τρομερός Παύλος Μυλωνάς.
Ο σύζυγος της Ραλλούς Μάνου, ο
αρχιτέκτονας που σχεδίασε την Εθνική
Πινακοθήκη, ήταν καθηγητής που έκανε
Ιστορία Αρχιτεκτονικής, Ρυθμολογία και
Προσπτική. Θεωρούνταν κέρβερος και σε
κάποιο εξάμπον τους λέει: «Όποιος δεν θέλει
να δώσει, θα τον περάσω με 5». Για να έχει
το κεφάλι της λόσχο το κάνει.

Αυτός έχει αποφασίσει να τους κόψει όλους
στο επόμενο εξάμπον, αλλά πέφτει σύρμα
και διάβασμα του σκοτωμού. Τέτοιο που
ακόμα και τώρα οι φίλοι της τη ρωτάνε
ημερομηνίες ανοικοδόμησης κτιρίων της
αρχαιότητας έως σήμερα και τις θυμάται
όλες! Η εξέταση είναι προφορική κι αφού
την ξετινάζει και τη ρωτά τα πάντα της λέει:
«Γιατί δέκτηκες το 5 στην προηγούμενη
περίοδο;» Σκάει στο κλάμα από φόβο και
ξαφνικά της απαντά «τι κλαί, παιδάκι μου;
Αφού μου είπες για 9, σου βάζω και 'γω 8
και σύνελθε».

Στο Πολυτεχνείο έχει δάσκαλο τον καθηγητή
Γιάννη Μόραλη, που κάθε μέρα 8-12
κάθεται στα εργαστήρια και τους διδάσκει
στα καβαλέτα σύνθεση, χρώμα και σχέδιο.
Της κάνει εντύπωση που που επιτρέπει να

δουλεύουν μόνο με τα τρία βασικά
χρώματα (μπλε, κίτρινο, κόκκινο) και το
θεωρεί μαρτύριο. Ισως γι' αυτό μετά την
Σχολή οι πινάκές της να έχουν αυτή την
έκρηξη χρωμάτων. Την εποχή του
Πολυτεχνείου φροντίζει να συνδυάζει
σπουδές με διασκέδαση, καθώς οι
αποδράσεις στους σταθμούς της Σχολής
στην Υδρα, στη Μύκονο και στους Δελφούς
έχουν το πρώτη εργαστήρια και το βράδυ
Σεφάντωμα.

Είναι οι πρώτες πρωινές ώρες όταν βγαίνει
από τις «Μούσες» και τραγουδά «σκαλί-
σκαλί καλέ θα κατεβώ» και έχει πιει αρκετά
ώστε να τα κατέβει όλα με τη μία και ν'
ακούσει κάποιον από την παρέα της να της
λέει «ορίστε, τα κατέβηκες τα σκαλιά που
ήθελες». Οι χορευτικές της ικανότητες
γνωρίζουν ιδιαίτερες δόξες στην
«Λαγουδέρα» της Υδρας, όπου γλεντά μέχρι
πρωιάς, καθώς και στη Μύκονο, την εποχή
των αρχών του '80 τέλος '70, στις «Έννέα
Μούσες» του Κώστα Ζουγανέλη.

Τα χρόνια της Ιταλίας

Παίρνει το πτυχίο της με έπαινο και το
1981, με υποτροφία του ιταλικού
υπουργείου Εξωτερικών, ξεκινάει τις
μεταπτυχιακές της σπουδές στην Ιστορία της
Τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας.
Τότε ο Σήφης Βαλυράκης, πηγαίνει να
κατοικήσει στο ίδιο κτήριο με εκείνη, που
τύχαινε να είναι ιδιοκτησία της οικογένειάς
της. Εκείνη εποιμάζεται για τη Φλωρεντία.
Ούτε καν έχουν γνωριστεί. Οι γονείς της την
πληροφορούν ότι η συγκεκριμένη οικογένεια

έπιασε έναν όροφο του κτηρίου. Το καλοκαίρι του 1982 τον γνωρίζει και θεωρεί ότι ένα από τα απού του είναι το γεγονός ότι είχαν ίδια αυτοκίνητα: μια Alfetta 1800 εκείνος και μια Alfetta GTV εκείνη. Τον βρίσκει γρήγορο μυαλό, πολύ εξυπνό, πολύ εσωστρεφή και σοβαρό. Του αρέσει το σινεμά όπως και σε αυτήν και αρχίζουν να βγαίνουν.

Φεύγει για Ιταλία, αλλά δεν κάνονται. Κάθε μήνα ο κ. Βαλυράκης πηγαίνει και τη βρίσκει και κάνουν εξορμήσεις με το αυτοκίνητό τους από τη Φλωρεντία προς τα βόρεια και πηγαίνουν Ελβετία, ιταλική Ριβιέρα, San Remo, Rapallo. Οπως θα δηλώσει κι ο ίδιος μερικά χρόνια μετά, «είναι πάντα ριψοκινδυνό».

Η «τρέλα» της με τα γρήγορα αυτοκίνητα είναι παροιμώδης. Κάθε Μάιο πηγαίνει στο Monaco για το Grand Prix της F1. Από τότε της μποίνει ν ιδέα να κάνει έργα με tous

Lamporghini - 35 χρόνια» το οποίο μπαίνει στο εργοστάσιο και κοσμεί την είσοδό του. Το 1984 κάνει μια έρευνα πάνω στο «ανθρώπινο σώμα σε κίνηση» με προτροπή των ανθρώπων της Adidas. Το 2001 βραβεύεται, έπειτα από διαγωνισμό, στην Αμερική για την αφίσα των Ολυμπιακών Αγώνων του Salt Lake City από το Πανεπιστήμιο και την Ακαδημία των Sport των ΗΠΑ μέσα από 64 χώρες. Στα εγκαίνια εμφανίζεται με μια εντυπωσιακή γούνα και μεταξωτό μπλε φουλάρι, ενώ ο σύζυγός της φορά σκούρο κοστούμι με γαλάζια γραβάτα. Στην έκθεσή της στο Monte Carlo το 2000 ο πρόεδρος της Lamborghini Vittorio Di Capua μιλά στα τηλεοπτικά μέσα και τον ακούει να προτείνει ένα συγκεκριμένο έργο της να γίνει το σύμβολο των αγώνων στο Monaco. Η μεγαλύτερη χαρά έρχεται στη Νέα Υόρκη, στον ΟΗΕ, όπου ο Koffe Anan την πειθεί να

κάνει απίστευτες τρέλες. Στην Αθήνα προτιμά να τον πίνει στο «DaCapo», του Κολωνακίου, αλλά της αρέσει πολύ να πηγαίνει να τον δοκιμάζει και στην Ρώμη. Κάτι που συνθίζει να κάνει σχεδόν κάθε τρίμηνο. Μια φορά μάλιστα σε ένα καφέ είπε στην παρέα της ότι δεν της άρεσε ο καπουτσίνο και θα πάει να τον πιει στην Ρώμη. Οι άλλοι της λένε «πιήγαινε να πιεις στο τάδε μέρος» και πηγαίνει στο αεροδρόμιο, μπαίνει στο αεροπλάνο και ταξιδεύει στην ιταλική πρωτεύουσα για να πιει το σωστό καπουτσίνο! Δεν είναι λίγες οι φορές που κανονίζει με την καλή της φίλη κυρία Ελλη Στάν κι αρπάζουν ξαφνικά τους συζύγους τους και τους πηγαίνουν Σαββατοκύριακο στην Ρώμη για να πιουν τον καφέ τους. Αγαπημένες της φίλες είναι η γυναίκα του αδελφού της, Λίνα, η Αλεξία Παπανδρέου, η Ελλη Στάν και η Ιωάννα, η Μαίρη, η Φωτεινή από τη νεανικά της χρόνια. Της αρέσει να αγοράζει συνέχεια ρούχα. «Τα ρούχα μου είναι αυτά που με αντιπροσωπεύουν και με εκφράζουν. Δεν νομίζω ότι ποτέ προκάλεσαν. Άλλωστε οι καλλιτέχνες φορούν τα ρούχα και όχι τα ρούχα τους καλλιτέχνες».

Αγαπημένος της σχεδιαστής ο Ρομπέρτο Καβάλι, με τον οποίο γνωρίστηκαν το 1999 και της έφτιαξε το πουκάμισο που φόραγε στα εγκαίνια της έκθεσής της στην Φλωρεντία, στην Γκαλερί Τσάνι, αφιερωμένη στα αυτοκίνητα ταχύτητας. Έχει τα μέτρα της και της φτιάχνει αρκετά κομμάτια επί παραγγελία και της τα στέλνει στην Αθήνα. Συνήθως φωνίζει από την μπουτίκ του στην via Borgognona, στην Ρώμη, όπου οι πωλητές Ρόζι κι ο Ιβάν τρέλανονται όταν την βλέπουν να μπαίνει στα μαγαζιά.

Αν και της αρέσουν τα γρήγορα αυτοκίνητα, κυκλοφορεί με μια BMW 520 που τη θεωρεί «συμβατικόύρα» γιατί δεν αναπτύσσει τρομερές ταχύτητες. Τα βρόδια της αρέσει να διασκεδάζει στο «Sea Satin» και να τρώει στο «Rizzo Amaro». Το καλοκαίρι αλλά και πολλές φορές μέσα στον χειμώνα πηγαίνουν με τον άντρα της στο εξοχικό τους, στην Ερέτρια, και πίνουν τα ποτά τους στο «Gaz», στη Χαλκίδα, ενώ καφέ πίνουν πάντα στο «Mostar», πάνω στη γέφυρα. Τις άλλες ώρες πάγρουν το φουσκωτό και πηγαίνουν στα απέναντι νησιά. Προκαλούν τρόμο στους όλους ταξιδεύοντας με 8 μποφόρ για να πάνε στους Πεταλιούς, όπου ο άντρας της κάνει ψαροντούφεκο και η ίδια κάθεται και σχεδιάζει. Εχουν πάντα φίλους από την αποκαλούμενη «προεδρική ομάδα του ΠΑΣΟΚ» και στο σπίτι τους έφαγε δυο μέρες πριν ορκιστεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας ο κ. Κάρολος Παπούλιας.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 1982 ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΣΗΦΗ ΒΑΛΥΡΑΚΗ ΚΑΙ ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΤΟΥ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΙΧΑΝ ΙΔΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: ΜΙΑ ALFETTA 1,8 ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ALFETTA GTV ΕΚΕΙΝΗ

αγώνες. Κάτι που θα καταφέρει στις αρχές του '90 και το 2000, όταν κάνει έκθεση στο Monte Carlo, στη Villa Les Aigles στην Avenue d' Ostende, πάνω στην πίστα των αγώνων. Στην Ιταλία, τον Μάρτιο του '82, θα γνωρίσει τον Vittorio Gassman μέσω του ανιψιού του Brizio συμφοιτητή της. Θα της μείνει αδέχαστην η στιγμή που ο Gassman υποκλίνεται μπροστά της. Κάνοντας το μεταπτυχιακό της, το '84, παντρεύεται με τον κ. Σήφη Βαλυράκη και μένει έγκυος στο πρώτο τους παιδί. Είναι η περίοδος που δουλεύει σκληρά για μία έκθεση στην Ιταλία με θέμα την ανθρώπινη φιγούρα σε κίνηση. Στον έναντο μήνα της εγκυμοσύνης του δεύτερου παιδιού παρουσιάζεται τη διατριβή της στη Φλωρεντία και παίρνει το διδακτορικό της. Ο Γιάννης και ο Αλέξανδρος θα πρέπει να έχουν ακούσει πολλές ιστορίες για το πώς μεγάλωσαν εκείνα τα χρόνια.

Η ώρα της επιτυχίας

Η συνεργασία της με τους Ιταλούς δίνει μεγάλη ώθηση στην καριέρα της. Από τις πρώτες εκθέσεις στην Ιταλία το '83 μέχρι και τις μεγάλες αναθέσεις έργων στο τέλος της δεκαετίας του '90 από της Lamborghini, Maserati, Ferrari φέρνουν την αναγνώριση. Τον Ιούλιο του 1998 αρχίζει συνεργασία με την Automobili Lamporghini, στην Sant' Agata της Μπολόνια όπου δημιουργεί το 18. μ. έργο της με θέμα την «Ιστορία της

μιλήσει σε 171 αντιπροσωπίες για τους συμβολισμούς του έργου της που εκτίθεται στη Ηνωμένη Εθνη με τίτλο «Olympic Truce» υπογεγραμμένο από 23 γυναίκες Ολυμπιονίκες την 3η Νοεμβρίου 2003 με την υπογραφή της συνθήκης για την Ολυμπιακή Εκεχειρία. Πρόσφατα βρίσκεται στο Μπαχρέν και εντυπωσιάζεται από το ενδιαφέρον του βασιλιά του στην έκθεσή της στο Εθνικό Μουσείο, στο Shakhir Tower, με αφορμή το σιρκούτη της F1, καθώς της ζητά να του αναλύσει τα έργα ένα - ένα. Η μεγαλύτερη συγκίνηση της είναι πέρυσι, στο «Café de Paris» στο Monte Carlo, με τον Jean Todt το αφεντικό της Ferrari να αδημονεί να ανοιξει η έκθεσή της πριν από τον αγώνα της F1 και να της λέει ότι «είσαι η μιναδική γυναίκα που θα άφνα να μπει σε μια φόρμουλα αν είχε τον κατάλληλο χώρο».

Η ζωή στην σήμερα

Εκτός από τη ζωγραφική αγαπά το θέατρο, τον κινηματογράφο και τον καπουτσίνο. Είναι ικανή να πηγαίνει κάθε βράδυ σινεμά για να δει νέες ταινίες. Για το θέατρο παρακολουθεί τι γίνεται σε όλον τον κόσμο και ταξιδεύει οπουδήποτε για μια παράσταση. Πήρε το αεροπλάνο και πήγε στην Αμερική μόνο και μόνο για να παρακολουθήσει την Τζέσικα Λανγκ με τον Αλέκ Μπαλάντγουν να παιζουν στο «Λεωφορείο ο πόθος». Οσο για τον καφέ,

Η έκρηπη χρωμάτων τόσο στα
ζωγραφικά της θέματα όσο
και στις σπιλιοτικές επιλογές
της είναι το σήμα κατοτεθέν
της Mivas Παπαθεοδώρου -
Βαλυράκη που φαίνεται να
επιβάλλει την πληθωρική της
persona στο πλευρό του πιο
συντριπτικού -του λάχιστον
ενδυματολογικά- συζύγου της

STUDIO PANOURIS

